Abba Hillel Silver Collection Digitization Project

Featuring collections from the Western Reserve Historical Society and
The Jacob Rader Marcus Center of the American Jewish Archives

MS-4787: Abba Hillel Silver Papers, 1902-1989.
Series VII: Personal Miscellaneous, 1908-1989, undated.
Sub-series D: Writings, 1915-1963, undated.

Reel	Box	Folder
216	80	55

Vision and Victory, reviews, 1949.

Western Reserve Historical Society
10825 East Boulevard, Cleveland, Ohio 44106
(216) 721-5722
wrhs.org

American Jewish Archives
3101 Clifton Avenue, Cincinnati, Ohio 45220
(513) 487-3000
AmericanJewishArchives.org

Vision in Victory. A Collection of Addresses by Dr. Abba Hillel Silver, 1942-48 (New York, The Zionist Organization of America, 1949, 232 pp.) is a series of documents of the political struggle in this country for the realization of Zionism. Dr. Silver's addresses bring us back to the fateful year of 1943 when we thought that the "conspiracy of silence" involved only two million Jewish dead. His testimony at the Congressional hearings of 1944 and subsequent addresses, recall the most questionable role of Franklin D. Roosevelt concerning Zionism and possibly also in the rescue of the European Jews, a subject which only historical research will clear up. Included are also a number of addresses delivered before UN bodies and at Zionist and rabbinical conferences. While most of the material is now of historical interest, the 1948 address on Liberal Judaism and Israel is a must reading for anyone interested in the relationship between Israel and the diaspora. Dr. Emanuel Neumann's foreword is an evaluation of Silver's role in the movement. We wish that Harold Manson, who has done a very fine job in supplying the historical introductions to each statement had been a bit more generous in adding exact dates. The Day 7-17-49

NEWS —AND— VIEWS

The Day

The Man Who Was Always Right.
"Vision and Victory." 9-3-49
A Collection of Addresses.
Dr. A. H. Silver's Latest Book.

—By DR. S. MARGOSHES—

To read **Vision and Victory**, a collection of addresses delivered by Dr. Abba Hillel Silver between 1942 and 1946, is to relive those stirring six years, which were so crucial to the Zionist Movement. And in reading this book one inevitably comes to the conclusion that there was a man who was always right. But for his vision and his courage to act according to his lights, and his ability to persuade others that he saw and acted correctly, the world might now be a different place. The events that have shaken the earth might never have happened; certainly they would have happened differently, with less happy results.

Dr. Emanuel Neumann is completely right when, in his splendidly worded, profoundly penetrating foreword, he describes Dr. Silver's line of Zionism as the Zionist Revolution and Dr. Silver himself as the architect of the Zionist Revolution. That line, that revolution, and the mind of their architect are beautifully unfolded in these speeches. The Silver theory of Zionist strategy is built on two major ideas: First, that America has now taken the place of Britain as the key to the solution of Zionist problems. Second, that Zionism in America must find its strength in the support of the Jewish masses and their Gentile friends rather than through personal influence with this or that government official, no matter how powerful. Again and again through these speeches there echoes the Biblical refrain of **Al tiftichu bindivim**—Do not put your trust in princes.

It was my good fortune to hear most of these speeches. Together with other listeners I was held spellbound by the matchless art of Dr. Silver's oratory. In reading them now one is struck once again by his eloquence and command of the language. In purity of style as well as the power and the profoundity of his thought, Dr. Silver ranks with the orators of the great classic tradition. His literary gifts are equally evident in the speeches delivered before Jewish meetings and those at the United Nations. But the qualities that will make Dr. Silver live for centuries in the grateful memory of the Jewish people, are his clarity of vision and the unswerving, granite determination to realize that vision on the sacred soil of Israel.

Silver was among the first to see that the British chapter in the book of Jewish hopes and aspirations in respect to Palestine had come to an end. And he was among the very fiirst to see that with the end of the second World War, with the international situation still fluid, the time had come to press for Jewish Statehood—a time that might not return for centuries, perhaps never. He was the first to point out that if a compromise plan for a Jewish State in a partitioned Palestine were to have any value at all for the Jews, the plan must originate from a non-Jewish source—either the British or the United Nations. Finally, it was Dr. Silver who was first to see that if we were to have a Jewish State in our time, it would have to be largely through the mobilization of American public opinion—which, sooner or later, the Administration (any Administration) in Washington would be constrained to follow. In all these theses that he put forward he was fully vindicated by history.

Vision and Victory is a veritable bugle call, each speech another note in the stirring call to battle. Sometimes the fight is against the internal adversary, the appeaser who accepts not half a loaf, but a crumb, which he wauld call half a loaf. Sometimes the fight is against the enemy from without, standing guard at the gates of the Promised Land, so that no Jew hounded by Hitler might enter. **Vision and Victory** is a prophetic book in the sense that it foresaw coming events and sought to mobilize the spiritual and material resources of the Jewish people all over the world and their friends and allies in all democratic countries. Silver's practical action always helped his prophetic visions come true by shaping events in the image of his ideal pattern and b ending forces to his hight and noble purposes. **Vision and Victory** is a great book because what is greatest in Jewish life—the passionate longing of the Jewish people for freedom and a free land of their own — reverberates through it with a mighty sound.

This book stands as a monument both to an epoch and to a man—to the greatest epoch of all times in Jewish history and to one of the truly great Jews of that epoch. It should be read by every Jew who desires to both understand and relive the most stirring days in our contemporary Jewish history.

Vision and Victory
A Collection of Addresses by
DR. ABBA HILLEL SILVER
1942—1948
The Zionist Organization of America. New York, 1949. Pages 232. Price $2.50
Now obtainable at the Office of THE DAY, 183 E. Broadway, New York 2, N. Y.

NEWS —AND— VIEWS

Dr. Silver's "Vision and Victory."
A Fascinating Book.
The Story of Tempestuous Years.
Eleazar Lipsky Speaks. The Day 9-7-49

—By DR. S. MARGOSHES—

Guest Column by:

ELEAZAR LIPSKY

I.

In **War and Peace** there is posed the recurring philosophical problem of history—whether men make or are made by events. As to Napolean's role in the Nineteenth Century, Tolstoy did not doubt that no one man could account for twenty-five years of war in which millions of men crawled and fought and grappled to their deaths across the continent of Europe. Only the will of God, he argued, could account for the turmoil in the ant heap.

One need not agree with the conclusion to be persuaded by the argument. The classical closing chapter of that great novel makes irresistible the point that even Napolean could not out of his own strength have instigated so much. Still, historical events are the result of forces in motion by men. Which man is finally responsible for an end result can never be finally determined. Only the closest scrutiny can reveal the source even of a dominant influence.

With this in mind, a study of a collection of addresses made by Dr. Abba Hillel Silver between 1942 and 1948, just published by the Zionist Organization of America under the title of **Vision And Victory** is of particular significance in evaluating the enormous influence of their author on the course of Zionist history and in the establishment of the Jewish State. A foreword by Dr. Emanuel Neumann, Dr. Silver's valued colleague, and historical notes by Harold P. Manson, his brilliant young associate in the work of the American Zionist Emergency Council are helpful in this regard.

Better than any formal narrative, these addresses illustrate Dr. Silver's role in Jewish history during six fateful years. During this time, his personality dominated the American Zionist scene. He set in motion large political forces. He shook the discussions at the World Zionist Congress. He prodded and pinched the American Government. In the end he had the pleasure of announcing to the United Nations the establishment in Palestine of the State of Israel, the culmination of fifty years of effort by countless devoted Zionists and the end of two millennia of martyrdom. These addresses faithfully show the furnishings of his

News and Views

(Continued from page 1)

significant smothering of that topic in the annual message of the President of the United States and of the Secretary of the Interior. He denounced the mockery of the Evian and Bermuda Conference and noted the continuance of the White Paper of 1939, the failure to secure a Jewish army in Palestine, and warned against pressing for partition of Palestine by the Jewish Agency. All these elements of his speech were sounded like the theme for variations yet to come.

The speech made by Dr. Silver at the Hotel Commodore, at a testimonial dinner given by the American Zionist Policy Committee on March 21, 1945, struck the first authentic note of his commanding position. It will be recalled that Dr. Silver had assumed the chairmanship of the Emergency Council in August, 1943, at the direct request of Dr. Chaim Weizmann. The massive political efforts of the Emergency Council will also be remembered—the advertisements in the newspapers, the barrage of letters and telegrams on the Congress, the securing of resolutions from state legislatures, the 1944 resolutions of support from the Republican and Democratic national conventions in Chicago, and other similar strokes. All this led to the Resolution in November, 1944, in the Senate Foreign Relations Committee, which was blocked by Secretary of State Stettinius. A violent dispute in the leadership led to Dr. Silver's resignation from the Emergency Council, his subsequent re-election as Chairman, and his election as President of the Zionist Organization of America.

The immediate quarrel, of course, was as to tactics, as so many later disputes were to be, there never having been within General Zionist ranks any serious issue as to ultimate goals. In his first speech as a member of a formla opposition, Dr. Silver might have dwelt on the tactical question. Instead, he widened the argument. He pointed out that the problem of the attack on the Congress was illustrative of the need for a wide program of strong pressure on many fronts. In this he had the general support.

(To be continued tomorrow)

NEWS
—AND—
VIEWS

Dr. Silver's "Vision and Victory."

A Fascinating Book.

The Story of Tempestuous Years.

Eleazar Lipsky Speaks.

—By DR. S. MARGOSHES—

Day 9-8-49

Guest Column by:

ELEAZAR LIPSKY

II.

Dr. Silver spoke broadly against half-measures or partial solutions. He rejected current palliatives, such as rumors of Arab concessions, temporary easing of the immigration barriers, talk of partition, of bi-nationalism, and the like. He pointed out that the Jewish problem was a world problem which the United Nations would perforce deal with and that temporizing with the Arabs was a measure of governmental treachery. He insisted on pressure on the State Department and on Churchill and Roosevelt through the organization of strong public opinion. The goal was an immediate majority in Palestine to break the White Paper of 1939 and to achieve the Jewish State directly after the war.

With Dr. Silver's victory at the Zionist Convention, the struggle continued on two fronts, the unfortunate internal controversy which proved in the end unnecessary and futile, and the external fight which luckily proved triumphant beyond all dreams. The later speeches deal in turn with both fronts.

Three speeches deal with the internal quarrel: one made at the 49th Annual Convention of the Zionist Organization of America, and two made at the 22nd World Zionist Congress at Basle. In those speeches, Dr. Silver treated with characteristic vigor the action of the Jewish Agency in 1946, in Paris, in proposing a measure of partition, and with the action of Dr. Nahum Goldmann in conveying this proposal to President Truman. His dissent has been frequently recorded and need not now be enlarged upon. What may be appreciated is the style in which his protests against the prior course of action were laid, the trenchant vigor, the saturnine disdain, the bitter anger against all opponents — even to the point of emotional hostility.

What finally made pointless the internal Zionist struggle was the folly of Bevin in referring the matter to the United Nations expecting that there the alliance between the Foreign Office and the State Department could quell the obstreperous Zionists. Here Zionist ranks were closed, and a group of brilliant spokesmen for the Movement presented a united case for the establishment of the Jewish State. A series of lucky blunders by the British politicians brought us safely through the Assembly and prevented a reversal of that action by the last minute panicked manoevers of the enemies of Zionism in the Security Council.

The UNSCOP majority report on August 31, 1947, gave the Zionist Actions Committee, then in session at Zurich, an opportunity to take a position acceptable to all Zionists other than the Revisionists and the MAPAM. The proposal for the partition of Palestine, having come from an authoritative source, was finally agreeable in principle to Dr. Silver, and he voted with the majority of the Actions Committee to accept it. On October 2nd, 1947, he appeared before the Ad

News and Views

(Continued from page 1)

Hoc Committee to argue for the UNSCOP recommendations.

His classic addresses before the various United Nations bodies are all set forth. Other leaders joined him. Whatever the differences within the Zionist ranks, they were suppressed in the dominant needs of the moment. Every ounce of courage and strength was thrown into the total struggle. It was a great moment in his life, and in Jewish history, when Dr. Silver was privileged to arise on May 14, 1948, in Flushing Meadows, to announce to the world that the Jewish State had come into being.

If this collection of speeches has any lesson it is that the quarrels of brothers mean less than the ties between them. In the end the entire leadership joined on a set of principles which had been enunciated in 1937, namely, that the immediate establishment of the Jewish State was essential to the survival of the Jewish people even at the sacrifice of territories. The bitter dispute as to how to enunciate that principle without loss of strength against the external foe finally solved itself. The logic of the Royal Commission in 1937 proved to be that of the UNSCOP in 1947. A sacrifice was made but the Jewish State arose as a result.

Among all the elements which went into the creation of the State, these speeches illustrate the brilliant and relentless leadership of Dr. Silver, which played a critical, if not indeed, a decisive role. His trumpet voice aroused the American Jewish community. Allied with the sacrifice and devotion of the Yishuv, its strength prevailed. Today, with old controversies finally ended, the collection, **Vision and Victory**, fittingly mirrors six empestuous years during which the Jewish people was fortunate beyond measure in its leadership. It has been said that style makes the man. Here the style is the grand manner.

WRHS
AMERICAN JEWISH ARCHIVES

דער מענש פון וויזיע און מיט־בויער פון נצחון

(אַרום ד״ר אבא הלל סילווער׳ס בוך „וויזיע און נצחון״)

פון דניאל פריש

מ׳קאָן זאָגן מיט אַ ריינעם געוויסען אַז דר. אבא הלל סילווער׳ס נייער בוך פון געזאַמעלטע רעדעס, וואָס איז ערשט ניט לאַנג דערשי־נען אונטער׳ן נאָמען „וויזיע און נצחון״*) איז אַ געשעהעניש אין אונ־זער אידישער ליטעראַטור און אין אידישען לעבען. ס׳איז דאָ אַ געפאַהר אַז ס׳זאָל פאַרווישט ווערען דער איינדרוק פון דער גרעסטער היסטאָ־רישער פאַסירונג פון אַלע צייטען: די ווידערגעבורט פון דער אי־דישער מלוכה. און דר. סילווער׳ס בוך, וואָס אַנטהאַלט די רעדעס, וואָס ער האָט געהאַלטען צווישען 1942 און 1948, און וואָס זיינען געווען אפשר דער וויכטיגסטער בייטראַג צו דער שאַפונג פון דער אידישער מלוכה, פרישט אָפּ דעם דאָזיגען איינדרוק און מאַכט איהם ווידער פאַר אַ לעבעדיגען פאַקטאָר אין אונזער באַוואוסטזיין. און וואָס איז אפשר נאָך וויכטיגער, — דר. סילווער׳ס בוך העלפט אונז צו זעהן נאָכאַמאָהל דעם העלדישען גערעַנגעל פאַר אידישער שטאַאטליכקייט אין אַ ריכטיגען פערספעקטיוו צוזאַמען מיט׳ן הינטערגרונט פון דער ריזיגער וועלט־סצענע אויף וועלכער דער גיגאַנטישער קאַמף האָט זיך אָפּגעשפּילט.

לייענענדיג דאָס בוך „וויזיע און נצחון״ טרעט אַרויס קודם כל פאַר אונז דר. סילווער דער גרויסער אידישער שטאַאטסמאַן מיט דער וויזיע כמעט פון אַ נביא. עס איז באמת מערקווירדיג ווי ער האָט פאָראויסגעזעהן געשעהענישען און אַנטוויקלונגען איידער אַנדערע באַ־גאַבטע אידישע פיהרער האָבען געהאַט צייט זיך אַרומצוקוקען וואָס געשעהט אַרום זיי. נאָך גאָר גאָר פריה אין דער מלחמה האָט ער פאָראויסגעזעהן אַז די ראָלע פון ענגלאַנד אין מיטל־מזרח בכלל און אין ארץ ישראל בפרט וועט דורכמאַכען גרויסע ענדערונגען און אַז דאָס קאַפּיטעל פון ענגליש־אידישער פריינטשאַפט האַלט זיך ביים ענדיגען. ער האָט אויך איינגעזעהן אַז די הויפּט־געוויכט פון דער ציוניסטישער טהעטיגקייט מוז איבערגערוקט ווערען פון לאָנדאָן, וואו זי האָט זיך געפונען פאַר די לעצטע דרייסיג יאָהר, קיין וואַשינגטאָן וואָס איז באַ־שטימט צו ווערען דער הויפּט צענטער פון וועלט פּאָליטיק.

און נאָך אַ זאַך האָט ער געזעהן מיט אַן אויסערגעוועהנליכער קלאָרקייט וואָס איז ניט באַשערט יעדען אידישען פּאָליטיקער. ער האָט דערזעהן די אַנטשיידענדע וויכטיגקייט פון פּאָליטישען דרוק. דער איינפלוס פון דעם אָדער יענעם אידישען פיהרער אויף דער אָדער יע־נער גרויסער פערזענליכקייט אין דער אַמעריקאַנער רעגירונג, קאָן, בלי ספק, האָבען אַ היפּשען באַדייט ביי אַ גינסטיגער קאָניונקטור. אַזוי למשל, האָט ריכטער בראַנדייס׳עס איינפלוס אויף פּרעזידענט ווילסאָנ׳ען געהאַט אַ ווירקונג אויף דער אַמעריקאַנער אונטערשטיצונג פון דער באַלפור דעקלאַראַציע איידער זי איז נאָך אַרויסגעגעבען געוואָרען און אין די ערשטע טעג פון דעם בריטישען רעזשים אין ארץ ישראל. אָבער פאַרלאָזען זיך אויף אינדיווידועלען איינפלוס אין הויכע פענסטער — אונזערע אבות אבותינו האָבען דערויף געהאַט אַ באַזונדערען נאָ־מען: שתדלנות — האָט דר. סילווער באַטראַכט פאַר געפעהרליך. אויב פאַרלאָזען זיך איז נאָר אויף פּאָליטישען דרוק וואָס קומט פון די ברייטע מאַסען, אי פון די אידישע בירגער אי פון זייערע ניט־אידישע פריינט איבער׳ן לאַנד. דערצו איז אָבער נויטיג אַ ווייט פאַרצווייגטע אָרגאַניזאַציע און אַ פעסטער טיכטיגער אַפּאַראַט מיט וועלכען צו געהן צום טיש. דר. סילווער האָט דאָס אַלץ ניט נאָר פאָראויסגעזעהן, נאָר האָבענדיג פאָראויסגעזעהן, האָט ער זיך גענומען אָט די דאָזיגע וויזיע דורכפיהרען אין דער ווירקליכקייט.

דר. סילווער׳ס רעדעס זיינען שריט אין דער דאָזיגער וויזיע. יעדע רעדע איז אַ מהלך נעהענטער צום ציעל. אויב ס׳איז אמת דער באַ־קאַנטער זאָג, אַז ווערטער זיינען וואָפען, איז יעדע פון דר. סילווער׳ס רעדעס אַ ריזיגער קאַנאָן מיט וועלכען צו פאַרניכטען דעם שונא און דערנעהנטערען דעם זיג. שוין אין 1943 האָט ער אויפגעשטורעמט די אַמעריקאַנער עפענטליכע מיינונג געגען דער קאָנספּיראַציע פון פאַר־שווייגען, וועלכע דער אַמעריקאַנער סטייט דעפּאַרטמענט האָט צוגע־גרייט געגען דער גאַנצער ארץ ישראל פראַגע. אין דעם זעלבען יאָהר, אין אַ גרויסער רעדע ביי דער ערעפענונג פון דער אַמעריקאַנער אי־דישער קאָנפערענץ, האָט ער גערעדונערט געגען די דאָזיגע וואָס האָבען געוואָלט פאַרלייקענען אָדער אָפּלייגען אַמווייניגסטענס דעם אידישען שטאַאט אין דער לאַנגער באַנק אַריין. נאָך אַ יאָהר שפּעטער, שוין נאָך דעם ווי די ציוניסטישע טאַקטיק און דער אַלגעמיינער פּאָליטישער דרוק האָט באַוואויגען די צוויי גרויסע פּאָליטישע פּאַרטייען אין אַמעריקע אַריינצושטעלען אַ באַזונדערען פונקט וועגען ארץ ישראל אין זייערע פּלאַטפאָרמעס, האָט ער גערופען צו אַ באַנייטער פּאָליטישער טהעטיג־קייט. אומאויפהערליך און אונ׳ברחמנות׳דיג האָט ער קריטיקירט די שענדליכע ענגלישע פּאָליטיק פון ווייסען פּאַפּיר, און גערופען צום אָפּענעם ווידערשטאַנד געגען דער אומלעגאַלער פאַרשליסונג פון די טויערען פון דער אידישער נאַציאָנאַלער היים. אין זיין רעדע אויף דעם ציוניסטישען קאָנגרעס אין 1946 האָט ער געזאָגט בזה הלשון:

„מיר גלויבען אין ווידערשטאַנד געגען די אומלעגאַלע האַנדלונ־גען פון דער מאַנדאַטען מאַכט אין ארץ ישראל, און מיר ווילען ניט אויפהערען צו העלפען די כוחות פון ווידערשטאַנד. דער אופן ווי אַזוי צו ענדיגען דעם דאָזיגען ווידערשטאַנד איז ניט צו פאַרדאַמען די דאָ־זיגע וואָס שטעהען אין קאַמף, נאָר צו עפענען די טויערען פון ארץ־ישראל״. און לאָמיר ניט פאַרגעסען אַז די דאָזיגע ווערטער זיינען גע־זאָגט געוואָרען ווען אַ טייל פון אונזער פיהרערשאַפט האָבען ניט גע־האַלטען פון דער ווידערשטאַנד באַוועגונג.

דר. סילווער׳ס רעדעס פאַר דער סעסיע פון די פאַראייניגטע פעל־קער, וואָס האָט זיך געענדיגט מיט דער היסטאָרישער רעזאָלוציע צו שאַפען אַ אידישע מלוכה אין ארץ ישראל, זיינען אַ פרשה פאַר זיך. עס איז אַ גרויסע און אומפאַרגעסליכע פרשה וואָס וועט פאַרבלייבען אומשטערבליך אַזוי לאַנג ווי עס וועט עקזיסטירען אַ אידיש פאָלק. אין די דאָזיגע רעדעס איז געקומען צום קלאַסישען אויסדרוק די גאַנצע מורא׳דיגע עמאַציאָנעלע שפּאַנונג, חכמה און דער סכום פּאָליטישע דערפאַהרונג, וואָס האָט זיך אָנגעקליבען ביים אידישען פאָלק אין משך פון אומצעהליגע דורות. צו האָבען געהערט די רעדעס איז געווען אַ גרויסע זכיה; צו האָבען געהאַלטען זיי און געשריבען זיי, ווי עס האָט געטאָן דר. סילווער איז געווען אַ היסטאָרישע פּריווילעגיע. זייענדיג נאָהענט צו דר. סילווער׳ן און זיינער אַ וואַרימער אָנהענגער, ווייס איך, אַז טראָץ אַנדערע באַהויפּטונגען, איז פאָרט אַ פאַקט אַז יעדע רעדע וואָס דר. סילווער האָט געהאַלטען פאַר די פאַראייניגטע פעל־קער איז געווען אַ פּראָדוקט פון זיין אייגענער אַרבייט און אַז ער האָט אַליין געשריבען יעדען אות פון זיינע אומפאַרגלייכליכע רעדעס.

עס בלייבט נאָר איבער צו מאַכען עטליכע באַמערקונגען וועגען דר. סילווער׳ן דעם אָראַטאָר און דר. סילווער דעם שריפטשטעלער. פאַראַן אַ סך אָראַטאָרס וועמעס איינדרוק אויפ׳ן גרויסען עולם הענגט

---

*) Vision and Victory: A Collection of Addresses by Dr. Abba Hillel Silver 1942-1948. The Zionist Organization of America, New York, 1949.

אָפּ אין אַ גרויסער מאָס, אויב ניט אינגאַנצען פון דעם שטעל און דער שטים. די אַלע וואָס קאָנען דר. סילווער'ן ווייסען אַז ער פאַרמאָגט אי דעם גרויסען שטעל אי דעם גרויסאַרטיגען שטים-אָרגאַן. עס איז אָבער פאָרט אמת אַז דער ריזיגער איינדרוק פון דר. סילווער'ס רעדעס הענגט ניט אָפּ פון זיי; ער ליגט כמעט אינגאַנצען אין דעם אינהאַלט און אין דעם געבוי פון די רעדעס גופא. דר. סילווער'ס רעדעס זיינען אַרכיטעקטאָניש אויפגעבויט און דערגרייכען זייער הויך-פּונקט ווערענדיג געטראָגען פון עמאָציע און לאָגיק. אָט די אַלע מעלות פון דר. סילווער'ס ערשט-קלאַסיגער רעדנער-קונסט זעהען זיך אָן באַשיינפּערליך אין די געדרוקטע רעדעס וואָס געפינען זיך צווישען די טאָוולען פון זיין בוך „וויזיע און נצחון". לייענענדיג די רעדעס פיהלט איהר ממש ווי איהר וואָלט זיך צוגעהערט צו אַ ווערטער-סימפאָניע וואָס האָט זעלטען איהר גלייכען.

דאָס פיהרט אונז צו דר. סילווער'ן דעם שריפטשטעלער. עס איז קלאָהר אַז דר. סילווער האָט זיך ניט פאַרלאָזען בלויז אויף זיין כוח הדבור ווען ער האָט זיך גענומען טראַכטען וועגען זיינע רעדעס. ער האָט זיי אויפגעשריבען, מסתמא נאָך אַ לאַנגען ישוב הדעת, און האָט זיי אויפגעשריבען מיט גרויסען היסטאָרישען טאַלאַנט. אין דר. סילווער'ס אויסגעשריבענע און געדרוקטע רעדעס, האָט יעטוועדעס וואָרט זיין אָרט. ניטאָ קיין מליצה — ער דאַרף זי ניט האָבען כדי צו פליהען אויף די פליגלען פון רעדנער-קונסט און ניטאָ קיין איבעריגע ווערטער. זיינע געדרוקטע רעדעס דערמאָנען אָן אַ פּראַכטפולען בנין, וואָס איז פאַרטראַכט געוואָרען פון אַ קינסטלערישען מוח און אויסגעבויט געוואָרען דורך אַ קינסטלער-האַנט.

דר. סילווער וועט, אָהן שום ספק, פאַרנעהמען אַ וויכטיגען אָרט אין דער אידישער געשיכטע. פאַר איהם וועט אַמאָהל אויפגעשטעלט ווערען אַ ריזיגער מאָנומענט אין ארץ ישראל, וואָס וועט פאַראייביגען זיינען פאַרדינסטען פאַר דער אידישער מלוכה און פאַר'ן אידישען פאָלק. דערווייל אָבער, קאָן מען זאָגען, איז דאָס בוך זיינס „וויזיע און נצחון", וואָס אַנטהאַלט זיינע רעדעס אַרום דער אידישער מלוכה, דער שעהנסטער מאָנומענט וואָס אימיצער האָט געקאָנט שטעלען פאַר איהם און זיין היסטאָרישען אויפטהו.

עליה-דעפּאַרטמענט פון אידישער אַגענטור אין ניו יאָרק רעאָרגאַניזירט

מר. צבי לוריע, מיטגליד פון דער אידישער אַגענטור, אַמעריקאַנער סעקציע, און דירעקטאָר פון דעם עליה-דעפּאַרטמענט האָט באַקאַנט געמאַכט אַז דער דעפּאַרטמענט איז לעצטענס רעאָרגאַניזירט געוואָרען מיט'ן צוועק צו זיין באַהילפיג און באַראטען אַמעריקאַנער אידישע טעכניקער און חלוצים וועלכע זיינען פאַראינטערעסירט אין זייער עליה קיין ישראל.

מר. לוריע האָט באַטאָנט אַז זיין דעפּאַרטמענט באַצוועקט ניט אַרויסצורופען אַ מאַסען-אימיגראַציע פון אַמעריקאַ קיין ישראל, נאָר גיכער אַ פּריוויליגע עליה פון יונגע אַמעריקאַנער אידען און חלוצים, טעכניקער און ספּעציאַליסטען וואָס זיינען זעהר נויטיג אין לאַנד פאַר'ן אויפבוי פון די אומענטוויקעלטע געגענדען. אויף אַזאַ עליה פון אַמעריקאַ האָט די ציוניסטישע באַוועגונג אַלע מאָל געהאָפט.

די ביז איצטיגע עליה קיין ישראל האָט מר. לוריע ערקלעהרט, באַשטעהט גרעסטענטייל פון יונגע אידען פון אייראָפּע און נאָרטה-אַפריקא וועלכע האָבען ניט געהאַט קיין געלעגענהייט זיך אויסצובילדען אין טעכנישע פאַכען. די מדינת ישראל איז דערפאַר דרינגענד אָנגעוויזען אויף פאַסיגע יונגע טעכנישע כוחות פון אַמעריקאַ. די וועלכע וועלען זיך ענטשליסען צו געהען קיין ישראל, האָט מר. לוריע דערביי געזאָגט, מוזען זיין גרייט זיך צוצופּאַסען צום לעבען פון אַ פּיאָנער. מיר באַנויטיגען זיך אין דאָקטוירים און דענטיסטען ניט אין תל-אָביב אָדער חיפה וואו מענשען פון זייער פּראָפעסיע זיינען פאַראַן איבערגענוג — נאָר מיר דאַרפען זיי אין נגב און אין די ניי-עטאַבלירטע גרענעץ-דערפער פון לאַנד. מיר באַנויטיגען זיך אין געשולטע מעכאַניקער, ניט פאַר די גרויסע שטאָדטישע אויטאָמאָביל-גאַראַזשען נאָר אין די פאַרוואָרפענע ריפעיר-סטיישאָנס פון די אידישע סעטעלמענטס.

דער עליה דעפּאַרטמענט אין ניו יאָרק, האָט מר. לוריע ערקלעהרט איז דער אַנטשפּרעכענדער טייל פון דעם אידישען אַגענטור עליה דעפּאַרטמענט אין ירושלים, פון וועלכען מר. יצחק רפאל איז דער הויפּט.

מר. לוריע'ס אַסיסטענטען זיינען ראַביי דוד ווייןגאַרטען, מיטגליעד פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע פון „הפועל המזרחי" און משה ברזילאי, אַ געבאָרענער אַמעריקאַנער, אַ געוועזענער קאָמאַנדיר פון דער אידישער בריגאַדע און „מוכתר" (מעיאָר) פון קיבוץ עין-השופט וואָס איז געגרינדעט געוואָרען דורך אַמעריקאַנער חלוצים און אַזוי אָנגערופען אין אנדענק פון ריכטער לואיס ד. בראַנדייס.

נאַציאָנאַלער פעסטיוואַל אין זומער 1950

אויף דער איניציאַטיוו פון דער טוריסטען-אָפּטיילונג אין תל-אָביב וועט אין יולי 1950 פאָרקומען אַ נאַציאָנאַלער פעסטיוואַל און אין זומער 1951 — אַן אינטערנאַציאָנאַלער פעסטיוואַל — איינגעאָרדענט דורך דער „אינטערנאַציאָנאַלער געזעלשאַפט פאַר מאָדערנע מוזיק."

צוזאַמען מיט'ן רעליגיעס-מיניסטעריום בעאַרבייט די טוריסטען-אָפּטיילונג אַ פּראָיעקט פאַר טראַדיציאָנעלע פאָלקס-פייערונגען אין פאַרשידענע ראַיאָנען, בפרט אין ירושלים. אין ישראל ווילט איצט אַ דעלעגאַציע פון אַמעריקאַנער קאַפּיטאַליסטען וואָס ווילען אויפבויען אין ירושלים אַן אַמפּיטעאַטער מיט 10,000 פּלעצער.

ערשטע ישראל'דיגע ראַדיאָ-פאַבריק

אין יפו איז געעפענט געוואָרען די ערשטע ישראל'דיגע פאַבריק פון ראַדיאָ-אַפּאַראַטען. די אייגענטימער פון דער אונטערנעהמונג זיינען נייע עולים פון פראַנקרייך, בשותפות מיט אייראָפּעאישע קאַפּיטאַליסטען, וואָס האָבען פאַבריקען פאַר דער אויסאַרבייטונג פון טיילען פון ראַדיאָ-אַפּאַראַטען. די געזעלשאַפט האָט אַ גרונד-קאַפּיטאַל פון 50,000 פונט און האָט בדעה צו פּראָדוצירען אויך טעלעפאָן-אַפּאַראַטען און פאַרשידענע עלעקטרישע אינסטרומענטען.

די טיילען פאַר די ראַדיאָ-אַפּאַראַטען זיינען ביז איצט געבראַכט געוואָרען פון פראַנקרייך, אָבער אינגיכען וועט די פאַבריק אין יפו אָנהויבען פּראָדוצירען אַליין פאַרשידענע טיילען.

אויסשטעלונג פון ישראלדיקער פּלאַסטיק-אינדוסטריע

אין תל-אָביב איז ערעפענט געוואָרען אַן אויסשטעלונג פון פּלאַסטישע אויס-אַרבייטונגען. די ישראל'דיגע פּלאַסטיק-אינדוסטריע האָט שוין בשעת דער וועלט-מלחמה געאַרבייט פאַר'ן עקספּאָרט, דער עיקר אין די שכנות'דיגע לענדער. דער גרעסטער טייל פון די ווערק האָבען איצט פאַרפולקאָמט זייער איינריכטונג און זיינען אימשטאַנד נישט נאָר צו באַפרידיגען די באַדערפענישען פון לאָקאַלען מאַרק, נאָר אויך צו פאַרטאָפּלען זייער פּראָדוקציע, ווען עס וועלען געשאַפען ווערען עקספּאָרט-מעגליכקייטען.

ישראל'דיגע אינדוסטריע באַקומט באַשטעלונגען פון חוץ לארץ

די ישראל'דיגע שאָקאָלאַד-אינדוסטריע האָט באַקומען פון אויסלאַנד באַשטעלונגען אויף 250,000 דאָלאַר. פון די פאַראייניגטע שטאַאַטען איז אין דער לעצטער צייט אָנגעקומען אַ גרעסערע באַשטעלונג אויף אַ באַשטימטען סאָרט קאָניאַק. אַן ישראל'דיגע אייז-קאַסטענס פאַבריק האָפט צו באַקומען אַ באַשטעלונג אויף עטליכע הונדערט אייז-קאַסטענס פון גריכענלאַנד, טערקיי און קפריסין.

2 נייע שיפען פאַר'ן ישראל האַנדעלס-פלאָט

דער ישראל'דיגער האַנדעלס-פלאָט איז פאַרגרעסערט געוואָרען דורך צוויי נייע לאַסט-שיפען „תל-אָביב" און „יפו," 10,000 טאָן יעדע איינע, וועלכע וועלען פאַרקעהרען אויף דער ליניע חיפה-פאַראייניגטע שטאַאַטען.

AMERICAN JEWISH ARCHIVES